

J. N. Hansen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de paagjældende 10 Gaarde og 10 Huse skulde komme ind under denne Lovs Omraade, skal jeg i Henseende til, hvad den ærede Ordfører sagde, bemærke, at, uagtet han vil gjøre gjældende, at de ikke høre under Universitetet, saa foreslaaer Udvalget dog udtrykkeligt, at det sidste Punktum i § 1 skal forandres saaledes: „dog er denne Lov ikke anvendelig paa det Gods, der henhører under Universitetet.“ Hvorledes nu den ærede Ordfører, som jo er enig i denne Indstilling, kan finde, at det ikke henhører under Universitetet, naar han foreslaaer, at man skal sige i Loven, at det henhører under Universitetet, det kan jeg rigtignok ikke forstaae. Mig forekommer det, at det henhører Universitetet, saasnart det er overdraget til Universitetet, og at det er nærved at blive overdraget dertil, maa jeg slutte saavel af hvad der er anført i Motiverne til Loven, som af hvad Udvalget har anført. Nu tør jeg vel ikke ligeoverfor den ærede Ordfører bestemt paastaae, at Skifteretten ikke kunde bære sig ad, som han antydede; men naar Testator i sit Testament siger, at Alt, hvad han efterlader sig, skal tilfalde Universitetet, saa synes det mig dog, uagtet jeg ikke er Jurist, at Skifteretten her ikke maa kunne sige: „nei, det skal det ikke; der skal ikke tilfalde det Andet end de Penge, vi faae ind derfor; vi forbeholde os, saalænge Godset er i vore Hænder, at skalte og valte dermed, som vi ville.“ Derksom slikt skulde være lovligt for en Skifteret, vilde det være en meget farlig Magt, som den lovgivende Myndighed snart maatte være betænkt paa at betage Skifteretten. Jeg troer nu, at om end Skifteretten virkelig havde en saadan Magt, vil den i dette Tilfælde rimeligvis ikke benytte den; jeg troer, at den vil overdrage til Universitetet, hvad Testamentet siger, at der skal overdrages det, saa at jeg ikke kan tillægge denne Bemærkning af Ordføreren nogen synderlig Vægt. Derimod skal jeg være meget enig med den ærede Ordfører i, at det vil være ønskeligt, at Loven klart og bestemt udtaler, om det skal høre ind derunder eller ikke, og jeg skal derfor, hvad enten mit Forslag til, at dette Punktum gaaer ud, vedtages eller ikke, gjøre mig Umage for, til 3die Behand-

ling at faae 14 Medlemmer med, for at stille et Forslag, sigtende til, at dette Gods skal høre ind under Loven, saa er derved den Indvending havet, som den ærede Ordfører er fremkommen med, at det ikke var ønskeligt, at det stod usikkert hen. Jeg skal bestræbe mig for paa denne Maade at afhjælpe den Mangel, som den ærede Ordfører gjorde gjældende. Naar det hedder sig, at det ikke vel kan komme ind under denne Lov, fordi de Tilfagn, der tidligere ere givne om billig Behandling fra Universitetets Side af det ældre Fæstegods, ikke gjælde for dette, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Lov dog gaaer ud fra det samme Princip, som Loven af 8de April 1851; den er stillet ved Siden af denne, og er i Grunden en Frugt, der er flydt ud af den, men denne anden Lov har ikke gjort nogen saadan Forskiel paa nyt tilkommet og ældre Gods, den har optaget alt det Fæstegods, der tilhørte Staten, da Loven udkom, og derfor mener jeg, at man i Genhold heril maa indrømme, at der ikke kan ligge noget principstridigt i ogsaa i denne Lov at optage en Bestemmelse om at disse 10 Gaarde og 10 Huse skulde komme ind under denne Lovs Omraade. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, der er bleven bragt paa Bane, saa er jeg nu istand til at kunne anføre det bestemte Tilfælde, hvortil jeg har sigtet. Der findes i Bilag B til Udvalgets Betænkning anført en Liste paa de Bedkommende, som have Lodder i Bindinge Lille-Bang eller Bisbyjorderne, og derimellem Niels Jensen's Enke, som ved Fæstebrev af 1825 har en Lod af 23 Edr. Land; jeg beder bemærket, at jeg tog feil forrige Gang, jeg havde Ordet, dog ikke i Faveur af mig, men i Faveur af mine Modstandere, idet jeg sagde 33 Edr. Land; det er virkelig kun, seer jeg nu, 23 Edr. Land, hvorom Talen er, og hvoraf hun svarer 1 Lønde Byg, 1 Lønde Havre og 1 Rigsbankdaler i Penge. Det var altsaa, som man vil see, over en Lønde Byg, der forlanges pr. E. Land, og ved hendes Død var det over 1½ E. Byg pr. E. Land, man vil have. Nu kan det ikke falde mig ind at indlade mig i nogen Strid med den ærede Minister om, hvorvidt disse for største Delen ubegygede Lodder kunne siges at være undergivne